

Po czwarte Komisja naruszyła prawa do obrony, ponieważ odmówiła pełnego dostępu do akt sprawy, w tym do wymiany informacji pomiędzy Komisją, z jednej strony, a jej ekspertami, z drugiej strony.

Wreszcie skarżąca sugeruje, że kwota kary pieniężnej jest wygórowana i nieproporcjonalna, ponieważ Komisja nie uwzględniła złożoności zobowiązania i zupełnie pominęła, że skarżąca starała się zastosować do poprzednich decyzji Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-272/06)

(2006/C 294/116)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidis, adwokaci)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi,
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania, również jeśli skarga ta zostanie oddalona.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2006 r. o odrzuceniu jej oferty przedstawionej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert AM CJ 13/04 w zakresie konserwacji, rozwoju i serwisowania aplikacji informatycznych (OJ 2005/S 127-125162 & 2005/S 171-169521) oraz o przyznaniu zamówienia innemu oferentowi.

Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została podjęta z naruszeniem rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1), szczególnych przepisów w sprawie jego wykonania i dyrektywy 2004/18/WE, poprzez nieprawidłową jej zdaniem interpretację kryteriów selekcji, naruszenie zasad przejrzystości i równego traktowania uczestników.

Ponadto skarżąca twierdzi, że decyzja instytucji zamawiającej zawiera oczywiste błędy w ocenie jej oferty, wykraczając tym samym poza granice uprawnień dyskrecjonalnych instytucji wspólnotowych w dziedzinie zamówień publicznych.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2006 r. — ISD Polska i Industrial Union of Donbass przeciwko Komisji

(Sprawa T-273/06)

(2006/C 294/117)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ISD Polska sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) i Industrial Union of Donbass Corp. (Donieck, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci C. Rapin i E. Van den Haute)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną
- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Polskę na rzecz Huty Częstochowa S.A. [notyfikowanej jako dokument C (2005) 1962];
- tytułem żądania ewentualnego uznanie, że w dniu wniesienia niniejszej skargi zobowiązanie Polski do odzyskania pomocy i odsetek określonych w art. 3 decyzji nie istnieje i w konsekwencji, że kwoty tej pomocy i odsetki nie należą się;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi decyzji i przekazanie kwestii związanej z odsetkami Komisji w celu wydania nowej decyzji w rozumieniu załącznika A do niniejszej skargi lub każdego innego rozważania Sądu w motywach wyroku;
- w każdym razie obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania
- w przypadku rozstrzygnięcia przez Sąd, że należy umorzyć postępowanie, obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 6 w związku z art. 90 lit. a) regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją C(2005)1962 wersja ostateczna z dnia 5 lipca 2005 r. (Pomoc państwa nr C 20/04, ex NN 25/04) Komisja uznała niektóre środki pomocy na restrukturyzację przyznane przez Polskę producentowi stali Huta Częstochowa S.A. za niezgodne ze wspólnym rynkiem i nakazała ich odzyskanie. Skarżąca ISD Polska jest następcą beneficjenta pomocy i spółką zależną drugiej skarżącej — Industrial Union of Donbass, która posiada jej wszystkie akcje. Dwie skarżące zostały uznane w zaskarżonej decyzji jako przedsiębiorstwa solidarnie odpowiedzialne za zwrot pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie skargi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji skarżące podnoszą sześć zarzutów.

W pierwszym zarzucie podnoszą one, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla wyniku dochodzenia. Utrzymują one, że po dokonaniu sprzedaży aktywów pierwotnego beneficjenta pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, które zostały nabyte przez ISD Polska (i Donbass), sprzedawca pierwotnego beneficjenta pomocy zachował korzyść wynikającą z tej pomocy i to on powinien zapewnić jej zwrot. Skarżące utrzymują, że w niniejszym przypadku prawidłowe ustalenie istotnych faktów dotyczących sprzedaży aktywów Huty Częstochowa na rzecz ISD Polska (i Donbass) doprowadziłoby Komisję do stwierdzenia, że w wyniku przejęcia środków produkcji od Huty Częstochowa po cenie rynkowej pomoc została już zwrócona sprzedawcy. Zdaniem skarżących Komisja w ten sposób naruszyła ciężący na niej obowiązek starannego i bezstronnego zbadania wszystkich okoliczności istotnych dla niniejszego przypadku.

Drugi zarzut podniesiony przez skarżące jest oparty na naruszeniu prawa do przedstawienia uwag, określonego w art. 88 WE i w art. 6 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾. Utrzymują one, że publikacja w Dzienniku Urzędowym decyzji o otwarciu formalnej procedury dochodzenia nie określa wystarczająco dokładnie kwestionowanej pomocy ani jej kwoty, pomimo że te informacje były znane Komisji. Z tego względu nie mogły one wiedzieć, jaka pomoc jest objęta dochodzeniem i nie mogły ocenić, czy było wskazane przedstawienie ich uwag.

Ta sama nieprawidłowość stanowi postawę trzeciego zarzutu skarżących, które podnoszą naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań. Utrzymują one, że jeśliby decyzja o otwarciu dochodzenia pozwoliła Donbass stwierdzić, jaka pomoc była przedmiotem postępowania, ta spółka byłaby w stanie przedstawić Komisji dowody wskazujące na to, że ta pomoc była zgodna z prawem wspólnotowym, tak jak czynią to ISD Polska i Donbass w niniejszej skardze.

W czwartym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła Protokół 8 Traktatu o Przystąpieniu w sprawie restrukturyzacji polskiego przemysłu stalowego⁽²⁾ poprzez wyłączenie językową wykładnię niektórych jego przepisów, które powinna była interpretować w świetle jego celów i w ramach kontekstu, w jakim został on przyjęty. W wyniku tej błędnej wykładni Komisja zażądała w decyzji zwrotu pomocy państwa uzyskanej przed przyjęciem Protokołu nr 8 przez spółki, które nie zostały

wymienione w jego załączniku, który określa osiem przedsiębiorstw będących beneficjentami, które mogą korzystać z pomocy Polski na zasadzie wyjątku od art. 87 i 88 WE. Skarżące podnoszą, że ponieważ Komisja działała bez podstawy prawnej Komisji nie przysługuje kompetencja do decydowania o pewnych środkach pomocy, których dotyczy zaskarżona decyzja i że z tego względu wkroczyła ona w zakres właściwości *ratione temporis* innych instytucji wspólnotowych.

Piąty zarzut oparty jest na naruszeniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, ponieważ decyzja w sprawie zwrotu pomocy jest sprzeczna z zasadami uzasadnionych oczekiwań, pewności prawnej i równości traktowania.

W szóstym zarzucie skarżące podnoszą, tytułem żądania ewentualnego, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 794/2004⁽³⁾ w zakresie ustalania stopy procentowej mającej zastosowanie w niniejszym przypadku do zwrotu pomocy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U L 83, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. 2003, L 236, str. 948

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U. L 140, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Estaser El Mareny przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/06)

(2006/C 294/118)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Estaser El Mareny, S.L. (Walencja, Hiszpania) (Przedstawiciele: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz i L. Ruiz Ezquerria)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE, sprawa COMP/B-1/38.348 Repsol CPP;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.